

[Indenrigsministeren]

Jeg takker for ordførernes indlæg, i særlig grad naturligvis de indlæg, som kunne støtte lovforslaget helt eller i princippet. Jeg konstaterer, at foruden de to regeringspartier var der adskillige partier, som var tilhængere af det princip, som forslaget bygger på, hvori- mod der fra VS', fra SFs og fra kommuni- sternes side var en klar afstandtagen fra for- slaget og fra fremskridtspartiet vel en meget betydelig kritik. Det er det politiske billede, som tegner sig på baggrund af dette forslag.

Der var adskillige af ordførerne, som be- klagede, at man med den sene tilkomst af denne ændrede forudsætning for kommuner- ne greb ind i budgetlægningen. Ingen kan være mere enig i disse beklagelser end jeg. Jeg har udtrykt dem over for kommunerne og over for offentligheden, og det er givet en rigtig bestræbelse, at vi i fremtiden – forhå- bentlig i kraft af en større politisk stabilitet i dette land, hvor vi kan undgå sommersam- linger o. lign. – kan have disse ting klaret af hvert år i juni måned, sådan at kommunerne kender deres budgetgrundlag. Det bør vi hjælpe hinanden med.

Med hensyn til selve princippet i lovfor- slaget, som går ud på, at man forlader et be- regningsgrundlag, der er 2 år gammelt, og bygger på det samme grundlag som det, kommuner og amter budgetlægger på, for- stod jeg, at der var god forståelse hos en række partier for dette princip. Det er også rigtigt, for hvis man ikke fulgte det, ville der ske en ændring af byrdefordelingen mellem kommunerne og staten, som ikke er tilsigtet. Hvis man havde fulgt det gamle princip, ville bloktilskuddene være blevet reguleret med 11 pct. Hvis man følger den procentsats, som kommunerne og amterne selv har haft som vejledning for de netop vedtagne budgetter, er den 7. Man vil se af forslaget, at man for 1979 er gået halvvejen i erkendelse af, at det sker på et meget sent tidspunkt i budgetlæg- ningen.

Hr. Tang Sørensen fra fremskridtspartiet var inde på, at dette ville føre til nogle for- skydninger imellem landsdelene. Jeg tror for det første, at han ganske kraftigt overvurde- rer størrelsen af de forskydninger, vi taler om her, og så skal han også se det i lyset af, at det, der ville være sket, var en forskydning imellem økonomien i staten og kommunerne, som ikke er ønskelig, hvis man ønsker at hol-

de balancen i udviklingen mellem disse to sektorer.

Jeg er selvsagt parat til under udvalgsar- bedet at belyse de ting, der måtte blive bedt om, fordi det givet er væsentligt for forståel- sen af virkningen af dette, men jeg siger på forhånd, at forskydningerne er ikke store.

De skal desuden ses i sammenhæng med, at dette ikke er den eneste ting, som har på- virket de kommunale budgetter i denne sid- ste fase. Der er momsforhøjelsen. Der er de ændrede personfradrag, som har været dis- kuteret tidligere i dag. Der er sådan en ting som beskatning af de sociale kompensatio- ner; det er en fjerde faktor, der er kommet ind som en ændret forudsætning i forhold til budgetlægningens tidlige stadier. Der er det jo sådan, at hvis man skal vurdere betydning- en for kommunernes økonomi af disse ting, må disse fire faktorer vurderes samlet.

Jeg har i detaljer oplyst folketingets er- hvervsudvalg, folketingets kommunaludvalg og folketingets skatte- og afgiftsudvalg om disse forskydninger i forbindelse med sep- tembersamlingen. Jeg beder kun om, at disse virkninger også ved vurderingen af dette for- slag ses samlet, så man ikke tager den isole- rede virkning af den enkelte foranstaltning.

Hr. Marinus Sørensen fra socialdemokrati- et udtrykte sin tilslutning til lovforslaget og gav i øvrigt udtryk for sin tilslutning til, at fastsættelsen i fremtiden fortsat hviler på for- handlinger, der kan afsluttes i forsommeren. Jeg betragter dette som en vigtig ting, og jeg vil ikke gerne tage forskud på, at der skulle være nogen uenighed imellem staten og den kommunale verden om vurderingen af, hvor- dan udgifterne skal vurderes.

Jeg har gjort den erfaring i min korte tid som minister – men jeg ved også, hvordan samarbejdet tidligere har været mellem staten og kommunerne – at der heldigvis er en me- get høj grad af forståelse for selve de økono- miske realiteter, som budgetterne skal hvile på. Jeg har den bestemte forventning, at det gode samarbejde vil fortsætte, og at man også i de kommende år vil kunne nå en rent saglig forståelse om, at det er det samme grundlag, vi arbejder på.

Med hensyn til den faktiske virkning, som denne forskydning i budgetgrundlaget for kommunerne har medført, blev det fra flere sider fremført, at man her havde foretaget en overvæltning af en byrde fra staten til kom-